

béke nem kecsegteti őt sok reménységgel. Ha majd a csávába került kormány mellé állhat a kétségbeesés pillanatában, ha a legelkeseredettebb küzdelem közepette ő is csatakiáltásba tör ki s megsuhogtatja csatabárdját, akkor a megadástól és rettegéstől megnémult kormánypárt benne fogja látni hivatott vezérét. Ez a terve, ez a be nem vallott célja.

Kossuth, Justh és Apponyi békejobb-ját ezért utasította el az egész kormánypárt nevében. Szégyenteljes pillanata volt az az egész magyar parlamentnek. Keserőséggel pillantottak sokan, és nemcsak az ellenzéki padokról, a fiatal grófra, aki elvonva tekintetét a sajtószabadság szent ügyétől, a parlament érdekeitől, el mindentől, ami eddig a szabadság drága biztosítója volt, csak a saját karrierjét látta és felfuvalkodva, érdemtelen tehetségei által elkapatva, nevének örökölt varázsától (?) elkápráztatva, a legvisszataszítóbb módon rontotta el a békét.

Pedig hát nem az ellenzéknek, hanem az országnak kellett ez a béke és mindenekelőtt a kormánynak. Az ellenzéknek csak elismerést juttatott a küzdelem, attól nem a maga erejének kiemelése végett állott volna el, hanem csak azért, hogy a nemzet számára megmentse a sajtószabadságot. Ámde ennyi pöffeszkedés, ily kihívó viselkedés után szinte féktelen harci kedv szállotta meg.

Ha így akarták, ám legyen. Itt az alkalom, hogy a képzelhető leggaládabb választást és a kormány fokozódó zsarnokságát megtorolják. Itt az alkalom, hogy az egyesült ellenzék a kormánypárt minden hazugsága, minden furfangja ellenében olyan erőt fejtsen ki, amely hosszú időkre el fogja venni a kormányok kedvét a tapasztaltakhoz hasonló kísérletektől.

Leverték voltunk eddig és kételkedők a jövőben; de most újra hiszünk a nemzet csudás ellenálló erejében. Mert másképp hogy is lehetne az, hogy egy elszánt kis csapat a biztos győzelem hitével induljon egy óriási többség hatalmának meg-

Nekem ez a részvét nagyon jól esett és enyhítette egy parányit az utánad való busuláson. Csak azt nem tudom, mért mondták mindezt mosolyogva azok a jószívű asszonyok.

Hát az athleták versenye igazán szépen sikerült. Este, azt mondják, tánc is volt; de erről nem irhatok neked semmit, mert már nyolc órakor itthon voltam és te reád gondolva, szomorú sóhajtasok között jártam egyik szobából a másikba.

Ekkor jutott eszembe, hogy rám parancsoltál, hogy én is leszavazzak ám az *autonomiai képviselőválasztáskor*. (Legalább gyakorold te is egyszer a szavazati jogodat — szóltál — ha már azok miatt a folytonos adóhátralékok miatt sohsem kerülsz bele az országgyűlési választók listájába.) Másnap fel is keltem korán reggel s le is siettem az Ágoston-téri iskolába, hogy majd én is szavazok. Ott azt a felvilágosítást adták, hogy a mi utcánk a székesegyházi plébániához tartozik, ott meg már régen megvolt a szavazás. Hát látod, így bánnak el az adófizető polgárokkal; nem is fogom csodálni, ha nem lesz meg a kormánypárt jelöltje autonomiai képviselőnek.

Pedig milyen büszkék lettünk volna egyhangu megválasztására, amilyen egyhangu választás mostanában csak az alispán-választás volt. Hanem ünneplik is a *mohácsiak* az új

törésére? Hiába tapsolnak tehát a pelyhes állu mamelukok Tisza Istvánnak. A kaspaszkodás teljes meztelenségében nyilatkozott meg a parlamentben. Vajjon a pusztavéletlen-e, vagy a végzetnek igazságos keze rendezte e így? Hogy abban a pillanatban, amikor a szabadelvűség hazug máza s minden egyéb szépsznű hamis sallang lehullott a kormánypártról: ugyanakkor megsuhogtatta fölötte sötét szárnyait a halál angyala.

Nem két párt kötekedik tehát a parlamentben, nem a pártok közt való villongásról van tehát most szó, hanem a magyar nemzet ősi szabadságáról, legszentebb, legdrágább jogairól, melyet a Tiszák által vezetett Bánffyak el akarnak kobozni az osztrák nagy örömeire. Nem nézheti tehát tovább a nemzet néma hallgatással az ellenzék derék küzdelmét a képviselőházban. Meg kell szólalni hangosan a közvéleménynek.

A készülő merényletek ellen emelje föl tiltakozó szavát a magyar nép. Álljon pártjára a képviselőház hazafias ellenzékének s tiltakozzék kérvényekben, fölíratokban, tiltakozzék a különböző egyesületeknek, városoknak, törvényhatóságoknak s a népnek gyűléseiben. Országos tiltakozással erősítsük az ellenzéki képviselők nemzeti önvédelmi harcát.

H i r e k.

Pécs, 1897. július 24.

Bucusu dal.

Hányszor halványodott el szép piros arcod, mikor oly kedvesen beszéltél hozzám, s kérdésemre csak intettem; — érezted hogy valami fáj.

Hányszor lett arcod pirosabb a rózsánál, mikor kezedet hosszasan s forrón csókoltam s valami azt sugta, hogy szeretlek, nagyon szeretlek.

Hányszor kérdezted ilyenkor, hogy miért vagyok szomorú s én a zongorához ültem s elkezdtem a *circum* dederunt me-t te siettél hozzám s majd közbe játszottál vala-

alispánt, kiknek főszolgabírói székéből ül az alispáni székbe. Rendeztek e héten a tiszteltetére fáklászenét és bankettet is. Engem is hívtak át Mohácsra a kollegák; de nem mentem. Meghasadna a szívem, ha egy éjszakát is házon kívül töltenék, tudva, hogy megfogadtattad velem, miszerint rendesen lefekszem este tíz órakor és alszom reggel nyolc óráig.

Mivel azonban a *circuszba* csak el kell látogatnom (rendesen az öreg Bütykösnét kísérem el a két kis unokájával) s a circusz tizenegyóráig lefoglal, hát kilenc óráig alszom, hogy kipótoljam azt az egy órát, a mit így elmulasztok. A circuszt ne hasonlítsd a színházhoz, kedvesem. Igaz, hogy igen ügyes lovarnok és jól táncoló ballerínák játszanak benne naponkint; de mindnyájának van ura vagy vőlegénye s becsületesemre mondom, hogy még egy szót se váltottam velük. Van egy athléta nő is, a ki nyg játszik a vasrudakkal, mint te édes Egérkém, a bársonyos papucsoddal. Tudod, hogy én e bársonyos papucsotól is félek; hát hogy ne félnék a vasrudakat emelgető női Herkulestől?!

Hanem más história nem is adta elő magát nálunk ezen a héten. Unalmas napokat élünk s legfeljebb ha a *sétatéri kioszkban*, meg a *térzenén* találunk egy kis szórakozást, máshol sehol. Rácvárosnak, sörgyár-

mit, majd ujjaimat fogtad meg, hogy ne halld a szomorú temetési éneket; azt hitted, hogy téged akarok eltemetni — az elfelejtéssel; — pedig nekem szólt a szomorú ének — igazán. Itt lesz az idő nemsokára, mikor meghuzzák a harangokat, felhangzik az ének, — s ki visznek a sirba — látod ezért fáj, hogy szeretlek, ezért fáj, hogy szeretsz; más örülne, ha szeretnéd, miért szeretsz hát engem te kedves, szép leány?

*

Az ember, ki ifju korától fogva magára hagyva küzd az élet nehézségeivel, olyan mint az utszéli kis fa, mit vagy kicsarvarnak tövestől a tomboló szelek, vagy megerősítenek.

Én már meguntam a küzdelmet, — érzem, hogy nemsokára kidülök. — Az öreg fél a haláltól, pedig meg kell hallnia, az ifju nem gondol a halálra, pedig meghalhat; nem jobb-e előbb átesni azon, minek ugyanis be kell következni: — nem jobb-e rövid küzdelem után elnyerni azt, mit különben csak egy végig küzdött élet ad: nyugalmat a halálban?

Miért is kellett születnem, miért is éltem eddig küzdve s fáradva, s miért is várok még mindig újabb csapásokra, mikor egy pillanat — s nem érzem, mi fáj s mi fájna, tán még élnék; nem tudom a keserű multat, nem aggasztó a kétes, bizonytalan jövő; s az a fájdalom, mit egy golyó okoz, csak pillanatokig tart, míg ezek egy pillanatra sem hagynak el.

*

Hát szeretsz-e még, tudod-e szeretni, ki a halált szereti?

A karót, amelyhez a kedves rózsza kötözve van, ha kidönti a tomboló vihar, eltörik a rózsza, piros szirma elhervad, zöld levele megsárgul, elhal a rózsza is.

Rózsza vagy-e te? Ha igen, akkor legyen még erősebb kötelék, mely bennünket egymáshoz kapcsol; — a szeretet — s éljünk s haljunk egymásért.

De ha olyan vagy, mint a téli zöld, mely ha támasza el is vész, tovább zöldel s keres mást, kit szerettel körül fon, akkor élj boldogan soká, csak ne feledkezz meg arról, kitől e sorokat olvasod s igérd meg, hogy néha-néha eljössz hozzám s teszesz egy-egy virágot egyszerű siromra s nem felejtéd el azt, ki téged annyira szeret. Ha a földön tul nincs semmi, — a halál elválaszt bennünket örökre — elfelejtve lesz a küzdelem, az élet; de ha van valami, ha van más világ, akkor a halál csak hosszú pihenés, mely után ismét találkozunk, s meghálálom a fehér szegfűt, mit

nek felé se néztem, mióta te, édes Egérkém, oda vagy; mert ismerem magamat s tudom, hogy onnan nem kerülnék haza esti tizenegy órára sem.

A minthogy nem kerül mostanában haza *André* sem, a ki léghajón akar az északi sarkra jutni. Hidd el drágám, hogy büszkén vallom be magamnak, miszerint én okosabb ember vagyok, mint ez az *André* ur. Hiszen mióta téged feltaláltalak, ki se mozdulok a városból s okosan teszem nemde?! Némelek ugyan azt mondják, hogy féltetek, s azért ülök mindig itthon, de hát ki nem félti az ő aranyos kis feleségét!?

S bizony képviselő se lennék, azt mondom. Képzeld csak, az a lázongó ellenzék még mindig nem engedi pártunkat és a kegyelmes miniszter urakat nyaralni menni. Először a miatt veszekedtek, hogy minden irkafirkáló azt irhasson az újságba, a mit akar; aztán meg a *cukor miatt* keserítették *Lukács* minisztert s most meg azon veszekednek, hogy két órakor menjenek-e ebédelni, vagy háromkor.

Hejh, én Uram Teremtőm, nem is értem, hogy miképp bírja ki a mi szeretett képviselőnk és a volt kedves főispánunk ezt a strapáciát, a kik eddig kényelmesen éltek s most egyszerre izzadniok kell pártunk becsületéért. Bizony, ha nekem olyan szép nyug-

néha-néha siromra hozol, azzal, hogy örökké szerettek, mert a földön tul is csak téged szerettek s szerettek — igazán s örökké.

G—cs.

Naptárend 1897. július 25-én és 26-án.

Naptár: v a s á r n a p, jul. 25 — Róm. kath.: Jakab. — Prot.: Jakab. — Görög-kel: (jul. 13) Proklusz. — Zsidó: Thamusz 25. — Nap két 4 óra 14 perckor; nyugszik 7 óra 26 perckor. Hold két éjjélkor; nyugszik délután 4 óra 43 perckor. — Hétfő, jul. 26. Róm. kath.: Anna — Prot.: Anna. — Görög kel. (jul. 14) Aquila. — Zsidó: Thamusz 26. — Nap két 4 óra 15 perckor; nyugszik 7 óra 34 perckor — Hold két éjjél után 36 perckor; nyugzik d. u. 5 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő, hőemelkedés, később derülés várható, mely hosszabb ideig állandó.

Autonomiai képviselő választás a belvárosi plébánia területén a városházán, Bányatelepen a népiskolában vasárnap és hétfőn d. e. 9—12, d. u. 3—6 óráig.

Építőmunkások gyűlése a Tornacsarnokban vasárnap 9 órakor.

Alakuló ünnepély a cipész, timár és borkészítő segédék szakegyletében Gyár-utca 7. sz. alatt vasárnap d. u. 3 órakor.

Városi közgyűlés hétfőn délelőtt 9 órakor.

— **(Autonomiai választás a belvárosban.)** Az autonomiát szervező kongresszus pécsi képviselőjének választása a belvárosban holnap (vasárnap) f. hó 25-én és hétfőn f. hó 26-ik napján, mindenkor d. e. 9—12 óráig és d. u. 3—6 óráig, a városház I-ső emeletén levő első aljegyzői hiv. helyiségében fog megejtetni. A választás vezetésével megbízott ötös bizottság, bár a választói joggal bíró híveket egyenként is értesítette, ezután is felkéri őket, hogy választói joguknak személyesen leendő érvényesítésére minél számosabban jelenjenek meg.

— **(Honvédségi szemle.)** Forinyák Gyula, lovassági tábornok, József főherceg adlátusa, tegnap este a gyorsvonattal Pécsre érkezett, hogy a honvédség felett ma szemlét tartson. A honvédfőparancsnoki adlátással jött Kránitz János vezérőrnagy, a székesfehérvári honvédségi kerület parancsnoka s tiszteletükre a »Vadember«-ben vacsora volt. Forinyák tábornok ma délelőtt tartotta meg a 19-ik honvédgyalozezred felett a katonai szemlét s dijam volna, mint nekik, de hogy képviselősködném. Inkább élném nyugodtan világomat, pihenve babéraimon.

Jó azonban, hogy mégis az országgyűlés együtt van, mert különben nem lenne mit olvasni az újságokban. Mert semmi szenzáció, semmi érdekesség sehol, semerre. Igaz, hogy a hódmezővásárhelyi méregkeverő asszonyokkal e héten már végeztek, meg a Bulgáriában meggyilkolt magyar énekesnő sorsára is világot vetett ez a hét, — de hát ki érdekli ma már ily megszokott rémtörténetek iránt?!

Nagyobb baj az annál, hogy a rozskenyeret a grájzleros két krajcárral már drágábban adta e héten, mint az öreg Treszka panaszkodta, a ki majd elujságot mást is neked, ha haza jössz, a mit én talán ellejtettem. Most pedig öllelek, csókollak milliomszor, drága Egérkém, s vagyok érted epedő, téged egy hét múlva ölelő karjaimba váró *Cicuskád.*

Eddig a levél.

Nagyságos asszonyom! ki a Balaton hullámaiban hűsöl, olvassa el szerelmes szívevel, mert hogy szóról szóra úgy van, a hogy kedves férje megírta, annak hiteléért jótáll:

Kövágó Őrs.

a féltizenkétórás vonattal visszautazott Budapestre.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter Tolnamegye dóbróközi anyakönyvi kerületébe Illés Gyulát anyakönyvvezetővé kinevezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(A vasárnapi munkaszünet)** által június és július hónapokra előirt tizórai üzletbezárás a holnapi vasárnapal megszűnik. Holnap még tiz órakor kell bezárni az üzleteket, a jövő vasárnap, aug. 1-én azonban már tizenkét óráig lehetnek nyitva az üzletek.

— **(Városi közgyűlés)** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága hétfőn, 1897. évi július hó 26-án délelőtt 9 órakor közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: I. Belügyminiszteri rendelet a szt.-Ferencrendi plébánia - templom megrongált boltozatának helyreállítása tárgyában hozott közgyűlési határozat jóváhagyásáról s tanácsi előterjesztés az ezen ügyben még szükséges intézkedésekre nézve. II. Tanácsi előterjesztés a közkórházat megillető alapítványoknak a szegényházi alaptól leendő elkülönítése tárgyában. III. Tanácsi javaslat a város közönségének a segesvári Petőfi-szobor leleplezési ünnepélyén való képviseltetése iránt.

— **(Jegyzőválasztás.)** Folyó hó 22-én Mázán d. e. 10 órakor Percel Béla főszolgabíró elnökle alatt három pályázó közül Ugródy Aladár helyettes körjegyző nagy lelkesedéssel, közfelkiáltással választott meg. A választás után a megválasztott körjegyző nyomban azonnal letette az esküt. A főszolgabíró megható lelkes beszédében, különösen a megválasztott körjegyzőnek lelkére kötötte a választó közönség előtt, hogy hivatalában ezután is oly kitartó szorgalommal működjek, mint eddig működött. A megválasztott körjegyző nagy lakomát adott a jelenvolt vendégek részére, mely lakomának csak az éjjeli órákban lett vége.

— **(Hadmentességi adó.)** A városi Tanács mai nap közhírré teszi, hogy a folyó évre érvényes hadmentességi adólajstromok összeállítottak és a városi pénztárban f. hó 31-ig közszemlére kitétettek. Felszólalások az adókiállítás ellen aug. 8-ig fogadtatnak el; azok részéről azonban, kik ily adóval még megróva nem voltak, a felszólalás az adókönyvecskéjükbe történt bejegyzés után 15 nap alatt is megtehető.

— **(Kerti ünnepély.)** Augusztus hó 1-én (vasárnap) a »Petőfi«-hez címzett vendéglő kerthelyiségében (Malom-utca 15. sz.) tánccal egybekötött nagy kerti ünnepélyt rendez Szabó Sándor vendéglős. Jó ételek és italokról gondoskodva van. A zenét Horváth Gyula jó magyar zenekara fogja szolgáltatni. A fedett tekepályán verseny-dobás is lesz. Szabad bemenet. Kezdeté este 7 órakor. Rosz idő esetén az ünnepély 8 nappal később tartatik meg.

— **(Bucsu-lakoma.)** A mohácsiak ma estére bucsuznak el főszolgabírájuktól. Trixler Károlytól, akit a megye közönségének bizalma az alispáni székbe emelt s holnapután végleg átveszi hivatalát. Barátságos vacsorára gyűlnek össze a mohácsiak, melyen az ováció számtalan jelével halmozják el az

uj alispánt. A lényesnek ígérkező lakomára a központi tisztikar részéről a ma délutáni vonattal Mohácsra utaztak Kószits Kamill főjegyző, Nagy Jenő főügyész, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Vaniss Sándor központi főszolgabíró, Rónaky Kálmán dr. árvaszéki tülnök és Forray Valér szolgabíró.

— **(Összezusta a malomkerék.)** Mint pécsváradilevelezőnk írja: Ó Bányán Konstanzer János, malomtulajdonos molnár mester hat éves Antal nevű fia tegnap reggel véletlenül a malom kereke alá került és ott összezuzatván, szörnyet halt.

— **(A „Pécsi Munkásképző egy-let) jövő augusztus hó 1-én (vasárnap) a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben ének, szavalat, tréfás előadások és tánccal egybekötött IV-ik alakuló ünnepélyét rendez. Belépti díj személyenként előre váltva 30 kr., a pénztárnál 40 kr. Családjegy (3 személyre) előre váltva 80 kr., a pénztárnál 1 frt. Az ünnepély kezdete d. u. 4 órakor. A zenét Matincsics Ferenc zenekara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók: Hosztinszky M. szatócstüzletében Siklósi-utca 29. sz., Petrovics Dezső fodrászüzletében Kossuth Lajos-utca 20., Jakab Imre vendéglősnél (sörház), Murányi József cukrászdájában és az egyleti helyiségben Gyár-utca 7. szám. Világposta közlekedés. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Műsor: 1. Délután 4 órától este 6 óráig hangverseny. Ezután tánc 8 óráig. 8 órakor a műsor kezdete. 2. Ünnepi beszéd. Tartja Rádi S. E. 3. Munkásriadó, férfikar. Énekli a dalkar. 4. Állatsereglet, kuplé. Énekli Taky Ferenc. 5. »Nem tudom én mi a bajom . . . « férfikar. Énekli a dalkar. 6. A király álma. Költemény, Soóstól. Szavalja Farkas János. 7. »Wir plaudern nix aus.« Kettős kuplé, éneklik Taky Ferenc és Kirsteier János. 8. Magyar népdalok. Énekli a vegyeskar. 9. Az ideges. Tréfás monolog. Előadja Decsi Antal. 10. »Elbolyongok . . . « népdal. Énekli a dalkar. 11. Filler Frici, kuplé. Énekli Kirsteier J. 12. »Zengje keblünk hő dala . . . « honfidal. Énekli a dalkar. Műsor után ismét tánc. A világposta az ünnepély tartama alatt folyton közlekedik.**

— **(Cégváltozás)** A király-utca elején fennálló régi jóhírnevű kész férfiruhartár gazdát változtatott, a mennyiben ma adta ki a rendőrkapitányság, mint első loku iparhatóság az igazolványt Schmitz Somának, a cég eddigi üzletvezetőjének, akinek a tulajdonát képezi a jövőben az üzlet, mely a régi Zentler-féle ruharaktár cég alatt fogja továbbra is kiszolgálni a ruhaszükségletét fedezni óhajtó férfitilágot.

— **(Leégett gazdasági épület.)** Hidasdon Forster Henrik gazdasági épülete f. hó 17-én éjjél után 1 órakor kigyult és leégett. A reggeli 4 óráig tartó pusztító tűzvész mintegy 170 frt értékű takarmányt és gabonaműt semmisített meg. A tűz valószínűleg gyujtogatás utján keletkezett.

— **(Összetörték a lábát.)** Ma délelőtt 11 óra tájban véletlen szerencsétlenség érte Cett Teréz cselédleányt, a ki hazafelé sietvén a Király-utcán, épen az átalakítás alatt levő Hattyu-épület elé ért. Nem azon az oldalon haladt, a melyen az épület áll, hanem a másikon és egyszerre csak, mintha az

égből pottyant volna le, egy téglát vágódott a lábához, még pedig oly erővel, hogy ballábát egészen összetörte s a leány a nagy fájdalom miatt alétan esett össze. Gyorsan fellocsolták és bevitték *Johann Béla dr.* házába, hol az első orvosi segélyben részesült; a rendőrségnek pedig jelentést tettek az esetről hol megindították a nyomozást az iránt, hogy a téglát ki dobta le az átalakítás alatt levő Hattyuról, ilyen szerencsétlenséget okozván vele?!

— **(Megcsipett angyalcsináló.)**

Ma reggel egy asszony jelentkezett a rendőrségnél azzal, hogy nem bírja tovább a lelkén viselni, hát fel kell jelentenie, hogy egy szegény, öthónapos kis csecsemőt mint szenvedtetnek lassan halálra azon a helyen, a hová az anyja dajkaságba adta. — Dajkaságba adta, persze anélkül, hogy bejelentette volna a hatóságoknak. Sőt nem is fizeti érte a tartásdíjat, mert azt sem tudják róla, hogy hol van. A szivtelen ápolója pedig a gyermeknek — aki különben egy pincelakásban lakik kinn a kőbánya között — most már úgy akar a gyermektől megszabadulni, hogy halálra éhezeti lassanként. A feljelentés folytán a rendőrségtől ki is mentek a helyszínére és ott beigazolván találták a feljelentést. Az ártatlan kis poronty akkor is minden segély nélkül siránkozott szalmából levő vackán s az éhségtől már szinte a csontig lesóványodott teste szánandó állapotban volt. Persze a megcsipett angyalcsináló mosakodott a vádak ellen, amint csak tudott, de azért rögtön elvették tőle az ártatlan kis gyereket s egyelőre orvosi ápolás mellett új gondozónak adták ki. A megcsipett angyalcsináló ellen, úgy a lelketlen anya ellen is megindítják a vizsgálatot a szomorú ügyben.

— **(Gondnokság alá helyezés.)**

A pécsi kir. törvényszék *Ferenc József*, harminchatéves, nős, református vallású laskói lakost — elmebaja miatt — gondnokság alá helyezte.

— **(Megharapta kutya.)** Egy kis nyolchónapos fiucska a legújabb áldozata annak a rossz szokásnak, hogy a szülők gyermekeiket minden felügyelet nélkül hagyják játszani ott, a merre azoknak kedvük tartja. S mert a gyermekek különösen a kutyákkal szeretnek incselkedni, ebből is származik a legtöbb baj, mint ebből származott ez a legújabb kutyaharapási eset is. Egyik bérházban egy kis leány gondjaira bízott nyolc hónapos fiucska harapott meg a karján egyik lakó kutyája, persze azért, mert a leány ingerkedett vele, hogy a kis fiút valamivel szórakoztassa. A kutya egyszerre csak feldühödött és nekiugrott a leánynak, a kinek az ölében fekvő kis fiucska karjába harapott. A megharapott gyerek sebét az orvossal megvizsgáltatták és kiégették, a kutyát pedig kivitték a gypmesteri telepre, hol megfigyelés alá veszik, vajjon nem veszett-e?!

— **(Becsapott hajadon.)** Egy polgár azt a feljelentést tette ma a rendőrségnél, hogy egy cigányasszony a hajadon leányát, mindenféle varázsigékkel behálózva, annak kártyát vetett, jövendőt mondott s ezért nem csak igen sok élelmiszert és ruhaneműt, de kerek száz forintot is kicsalt a leánytól. A rendőrség a feljelentés alapján előkerítette a

gyanuba vett cigányasszonyt, ki már egy ízben Kaposvárott ilyen kártyavetési história miatt két hónapi börtönt is ült és vállatóra fogta. Az asszony, a ki mint egy zenész vadházastársa, háztartási dolgokkal foglalkozik ugyan, de üres óráiban a kártyavetéssel keres magának egy kis pénzt, beismerte, hogy őt a becsapott hajadon előfogta és könyörgött neki, hogy vesse ki a kártyán, hogy kihez megy férjhez. Majd folyton a nyakára járt azért, hogy valami varázslatos módon vigye ki, hogy elvegye az, a kit ő szeretne férjül s ezért élelmiszert és ruhát egész csomót vitt hozzá. Pénzt azonban nem kapott tőle; bár kaphatott volna, mert a hajadon azt is hajlandó volt neki adni. Végre, hogy lerázza a nyakáról azt mondta, hogy nem tehet semmit az érdekében s erre megharagudott reá a hajadon s ezért jelentette fel boszúból a rendőrségnél. Mivel azonban a panaszos erősen megmaradt panasza mellett, az ügyet átteszik a bírósághoz.

— **(Eltévesztette a kaput.)** Az éjjel egy óra tájban lelkendezve futottak segítségért a rendőrséghez a Majláth-utca egyik házából azzal, hogy a házban betörők vannak. Természetesen ki is mentek a rendőrök a helyszínére, de betörőket sehol sem találtak. Hanem találtak mást: az udvar egyik szögletében egy becsipett fiatalembert, a ki sárosan, piszkosan botorkált ott, élénken illusztrálva Galilei ama mondását, hogy — mégis mozog a föld. Mikor a rendőrök közrevették és kihallgatták, akkor lett világos az egész betörési história. Hősünk valami grand muriról térvén haza, ködös fövel eltévesztette a kaput s idegen ház kapuján dörömbölt bebocsájtatás végett, nem pedig azén, a melyben lakik. S mikor a dörömbölést megunt, fogta magát, bemászott a kapu tetején az idegen ház udvarára, a hol azonban nem találta meg az utat a szobájához és összevisszabotorkált az udvaron. A házbéliek pedig azt hitték, hogy betörők törnek rájuk s ezért siettek a rendőrségre segítségért. Ilyenképen kiderülvén az ártatlan betörési eset valóságosága, a tudtan kívül betörőként szereplő ifjú hazakisérték lakására, a megrémült házbélieket pedig megnyugtatták a rendőrök, a kik ezzel a hiába való éjszakai kirándulással — úgy látszik — »tartoztak az ördögnek«, mint a szójárás mondja.

— **(Megnyitott sertés piac.)** A kaposvári sertés piac a sertésvész miatt már hónapok óta zárva van, mi a kereskedelmi és pénzforgalomban óriási károkat okoz. Julius hó 1-től fogva azonban Kaposváron és közvetlen vidékén sertésvészben való elhullás nem történt, enélfogva hatósági intézkedés történt, hogy a kaposvári sertés piac most már megnyitassék.

— **(A fürdés áldozata.)** A szülői gondatlanságnak ismét áldozata van. *Podgajac Antal*, Mária-almási lakos, reggel kiment a mezőre, gyermekét, Máriát szabadon hagyva. Ez már szokásból is a Dunához sietett, hogy megfürödjék. A gyermek, ki még 10-ik évét alig tölté be, merészen befelé tartott, egy nagyobb hullám megragadta — és bevitte a mélybe. Eltűnt. A zajra, melyet társnői csaptak, elősiettek a mentők. Ezek kissé későn jöttek. Rögtön az ott kifeszített hálóban ke-

resték és meg is találták, görcsösen kapaszkodott belé. Még kis élet volt benne, — mire hazaszállították, az is kiszállt belőle. Az eset Almást nagy izgatottságba hozta.

— **(Alagut a Duna alatt)** Közigazgatási bejárás elrendeléseért folyamodtak a kereskedelemügyi miniszterhez a Budapesten a Duna alatt az új országház közelében létesítendő alagut tervezői. A tervezet szerint az alagut oly berendezéssel építtetnék, hogy alsó részében a pálya közepén gyalogjáró, két oldalán pedig a villamos vasut vágányai, végre a felső részben a közúti kocsik közlekedésére szánt ut nyernének elhelyezést. A kocsilejárók a pesti oldalon a Báthory és Hold-utca keresztezésénél, a budai oldalon a Bomba-tér és a Fő-utca alsó sarkán kezdődnének. A gyalogjárók számára ezenfelül mindkét oldalon még külön felhuzót (lift) és lejárót terveznek. A villamos vasuti vágányok a pesti oldalon a Széchenyi-téren keresztül, innen folytatólag az egyik vágánnyal a Sas-utcán, a másikkal a Nagykorona-utcán át az Erzsébet-tér sarkán létesítendő végállomásig, illetve a Ferenc József földalatti vasut Deáktéri állomásáig, a budai oldalon a Margit-rakpart alatt a Pálffy-térig vezetnék a vonalat. Mindkét ponton a már forgalomban lévő pályákhoz történék csatlakozás.

— **(Kánikula a hivatalokban.)**

A hivatalos óra délután háromkor kezdődne, de négyre is jár biz a mutató, mikor a forró levegőjük szűk hivatalos szobák benépesednek. Elgyötörve a forróságtól, álmosan jön, a ki jön, némán ül le az asztalához, még a diskurzus sem izlik.

— Nagyon meleg van!

— Szörnyen!

— Megfulok!

— Borzasztó!

Ez az egész kánikulai társalgás, aztán csend van ismét órákig. A kánikulai hivatali élet egészen másmilyen, mint a téli. Télen, mikor jégvirág rakodik az ablakokra, s ezek miatt nem láthatók, azok a virágok, akik az utcán sétálnak, — megy a dolog, mint a karikacsapás. Az akták nem unatkozhatnak, lélesülik őket jobbról és balról. De nyáron egészen másra változik minden! A szobák levegője fülledt, ha pedig ajtót nyit az ember. porzó helyett a betóduló porral hintheti végig az írását. Kezdődik az aszalódás, a munkakedv álmos leszen, — a legyek pedig mind nagyobb bizalmasággal viseltetnek a halandóhoz. És ujság sincs. Unalmasak, üresek az akták, nemhogy szenzációnak, rövid hirnek sincsen nyoma — csak azzal fogadnak minden belépőt:

— Meleg van!

Ami még viccnek is rossz.

— **(Egy gyűrű története.)** Ne tessék talán Polykrates gyűrűjére gondolni. Oh, dehogy is. Sem jegygyűrűre. Hiszen az nyugodtan pihen a szalmaözeveg férj zsebében. Hanem egy közönséges, százötven forintot érő brillians gyűrűről van szó, eltűnt, elveszett, de . . . De nehogy a történetnek eleje vágjunk, a dolog így történt: a nagyságos asszony reszkető ajakkal, kikelt arccal, szóval nem a legnyugodtabban berontott néhány nappal ezelőtt egyik kapitány szobájába: »Jó napot! Kérem kapitány ur a brillians gyűrűm eltűnt

a szekrényből és kérésem kerestetni, köröztetni, szóval kézre keríteni, mert drága, nagyon drága és a férjem ajándéka. — Kérem, készséggel — szólt a kapitány s a nagyságos asszony távozott. A rendőrség nyomozott és még tegnap is mondjuk, ismét nyomozott. Miután a gyűrű tegnapig sajátkezűleg nem jelentkezett a rendőrségnél, az asszony, igen a nagyságos asszony a szobából zöld levélpapíron értesíti a kapitány urat, hogy a gyűrű megkerült. A ferje, igen a férje adta oda tévedésből egy kis . . . no de hisz, szó a mi szó, nagyon csodálja, írja végül a nyaraló asszonyka, »hogy a rendőrség nem jött rá«. De igaz is! Hogy nem jutott a rendőrségnek ez az eszébe?!

— (**Államvasuti pályafelügyelők.**) A magyar királyi államvasutak pályafelügyelői a keresk. miniszter elé terjesztett emlékiratukban helyzetük javítása iránt folyamodtak. A miniszter ennek eredményeképp elrendelte, hogy a pályafelügyelők az altiszti illetmény szabályzat IV. fokozatából töröltessenek, úgy, hogy legkisebb fizetésük a III. fokozat 3. osztályának megfelelően évi 520 forintban állapítatik meg. Minthogy a miniszter ezen elhatározása a folyó évben költségfedezet hiányában teljes mértékben végre nem hajtható: elrendelte, hogy a szükséges több-költség az 1898. évi költségelirányzatba felvétesse. Azonkívül kilométer-, illetve utátalványt is kilátásba helyezett a miniszter és felhívta a magy. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy ezeknek megállapítása, illetve

osztályozása iránt javaslatot tegyen. Végre engedélyezte a miniszter, hogy az I., II. és III. fokozatba tartozó pályafentartási altisztek három, két, illetve egy rozettát viseljenek.

— (**Lefoglalt vonat.**) Agenben, Franciaországban említésre méltó dolog történt a napokban. A bírósági végrehajtó ugyanis a pályaudvaron lefoglalta a 106 számú személyvonatot, midőn ez 8 óra 48 perckor reggel Toulouseból Agenbe érkezett. A végrehajtást egy Conquaret nevű coudomi kereskedő kérte, a kinek a francia déli vasut 26.000 frankkal tartozott, mely összeget a vasutársaság vonakodott kifizetni. Képzelték az utasok meglepetése, akik már attól tartottak, hogy nem folytathatják utjukat, midőn egyszerre ott termett az állomásfőnök és a végrehajtónak az említett összeget kifizette. A vonat néhány percnyi késés után folytathatta útját.

— (**A kartellek ellen.**) Báró Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter leiratot intézett valamennyi kereskedelmi- és iparkamarához, így tehát a pécsihez is, amelyben, miután egyes kartellek a közjóra irányított törekvésekkel ellentétben is állhatnak, fölkerítte a kamarákat, hogy a szóban forgó tárgyban hozzá kimerítően indokolt véleményes jelentést tegyenek. Különösen pedig a következő szempontokra való kiterjeszkedést sürgeti: Tapasztalatilag mily hatással jártak nálunk már ez idő szerint is a szóban forgó kartellek? Szükségesnek mutatkozik-e az ügynek törvényhozási szabályozása? Kimondassék-e egy esetleg alkotandó törvényben, hogy minden ily célu

egyesülés összes részletintézkedéseivel az e célra kijelölendő hatóságnak bejelentendő? Jogában álljon-e a hatóságnak a megállapodás részleteit vizsgálat tárgyává tenni s ennek eredményéhez képest a kartellegező végrehajtását megtiltani? Célszerű volna-e, ha a hatóságot eljárásában egy szaktanács támogatná, s mely közgazdasági faktorok képviselőiből alakuljon ez a szaktanács?

— (**Vasútak bevételei.**) Ez év első feléről most állítják össze az egyes vasútak kimutatásait. E kimutatásokból megemlítjük, hogy a pécs-barcsi vasut bevételei a múlt félévben 227.500 forintot, a barcs-pakráci vasut pedig 152.986 forintot tettek ki.

— (**A szerelmi perpatvar vége.**) Füleek egyik legszebb leánya — amint tudósítónk értesít — múlt éjszaka megmérgezte magát. A leány összeszólalkozott kedvesével, aki aztán durván bánt vele. — A szerencsétlen teremtés ezt annyira a szívére vette, hogy marólug és kékkő keverékéből egy jó poháryit felhajtott. Még életben van, de az orvosok nem hiszik, hogy megmenthetik.

— (**Vadászat.**) Somogyvármegye nagyobb erdőseiben a legérdekesebb vadászmulatság az őzbak cserkészlet, mely most van folyamatban. Az idej gyöngye tél nagyon kedvezett az őzek elszaporodásának, minélfogva vadakban nincs is hiány, de az idej szaporaság majd csak a jövő években fog nyújtani nevezetesebb vadászszákmányt. Az idén lőtt őzek agancs tekintetében azonban nem éppen

főnálló »vászonszeléd«, »tehércseléd« stb. elnevezések, melyek a szövés-fonásra és a nőnek a vászonnal való összeköttetésére vonatkoznak. — A házasság legrégebb formája a magyaroknál is az adás-vevés volt, hisz kétségtelenül bizonyítja ezt a házasságnál szereplő személyek (eladó násznagy, eladó leány, vőfél — vevőfél — stb.); de a törvényhozás már a nőkkel szemben oly álláspontra helyezkedik, melynél kedvezőbbet egy jogtörténetben sem lehet feltalálni, jellemzője a házasságok közötti paritás, mely már a »feleség« szóban is ki van fejezve. A későbbi nők kiváló szerepe kitetszik onnan, hogy kiskoru trónörökösök gyámjaul ismételtelen voltak hivatalva, nem ritkán kényes helyzetben kormányozták az ország hajóját és egyes esetekben férjük mellett döntő szerepet vittek. E tekintetben különösen az erdélyi nők érdemesek a felemlítésre mint pl. Lorántfy Zsuzsanna, Bornemissza Anna. A török hódoltság alatt, midőn a nemesek minduntalan török fogságba kerültek, a birtokfentartásának és vezetésének egész terhe a ház asszonyának vállán nyugodott, ki nem ritkán mesés összegeket teremtett, csak hogy férjét a pogány fogságból kiszabadíthassa. A nevelés, mely az iskolák rendszeresebb kialakulásáig, sőt nagyrészt még azután is női kézben volt, a leányoknál rendszeresen inkább gyakorlati irányu és háziasság vala, mindazonáltal nem hiányoztak oly nők sem, akik a költészet és irodalom terén számot tettek. A zenében és énekekben való jártasság a női műveltség egyik kelléke volt és több főrangú hölgy tűnik ki, aki dalos természetéről nevezetes a krónikákban.

Ezek a magyar nők nem is lettek hálátlanokká. Mikor a külföldieskedés erős szele gyökerestől kirántani

alatt, vagy egy előkelő urnónél nyer oktatást, összes tanulmányaiban, úgy a kézi munkákban és zenében, nyelvekben, mint a vallás tanaiban, a finom modorban a külcsinben megjelenésre ruházkodásra kiváló gond fordítván. Megtanulja, hogy nem a testi szépség, hanem a lélek kiváló tulajdonai, a szív melegsége, a jóság, áldozatkészség, könyörület és vendégszeretet teszik arra képessé a nőt, hogy hivatását egészben betöltse. Mint a lovag, úgy ő is felesküszik a jótékony istennőjévé, letörli a szenvedés könyeit a várkapu előtt várakozó szegényekről, mint azt Thuringiai Erzsébet példája bizonyítja.

E tulajdonságok teljessége adta meg azt az ideális színezetet, mely a középkori lovag szerelmére méltóvá tette. E mellett a nő a lovagok mulatságaiban is kiváló részt vett. Vadászat, sólymáztatás és lovaglásból el nem marad, tornajátékokat a női közönség részvétele eleve nebbé teszi és izgatóbbá varázsolja a lovag küzdelmét. Férjének vendégeit fogadja, dalaival, zenéjével felvidítja, derűs hangulatot költ, fényt áraszt mindenütt, a hol megjelenik.

Ezért a lovag nemcsak oltalmazta a nőt, de védangyalává tette, kereste kegyeit, életét és vérért áldozta fel, hogy megnyerhesse, elérhesse. »Istennek ajánlom lelkemet, a királynak életemet, a nőknek szívemet, de becsületemet magamnak tartom« ezt tartja az igazi lovag szemei előtt. A lovag kiválasztá ideálját, hogy legyen kiért küzdenie, legyen, ki előtt tehetségeit bemutatnia, legyen célja, mely buzdítja, lelkesítse. Azért teremté Isten a szép nőket, hogy boldogítsák az emberi nemet, őket

kiválók: az agancsok magasak, szépen nőttek, azonban vékonyak, könnyűk, a nehéz gyöngyös agancs ritkaság az idén. A kaposvári uradalom rengetegjeiben az idén már sok őzet lőttek, legutóbb *Tallián* Béla országgyűlési képviselő és *Pallavicini* Ede örgróf cserkésztek sikeresen. A vadkereskedőknél is ugyszólván állandóan lehet őzhúst kapni, mi azt mutatja, hogy a kisebb vadászterületeken is sok őzet ejtenek el.

— (**A kocintás ellen.**) Amerikában a csók ellen is indítottak már széleskörű mozgalmat, arról azonban nincsenek hiteles forrású értesítéseink, hogy a mozgalom vezetői megisszák-e azt a vizet, a melyet hiveiknek prédikálnak. Az elterjedt nemzetközi népszokások között a csók után nem utolsó a kocintás sem s ime, ez ellen itt nálunk emelkedett fel az első hang. Ez a kedves szokás, a mely nélkül nem is esik jól a pohár gyöngyöző tartalma, nálunk is nagy népszerűtlenségre tett szert. Egy jókedvű társaság borozgatott. Régi jó szokás szerint minden korty előtt kocintottak, de a poharak csengését csakhamar megbánták, mert a társaság egyik tagja egyszerre fuldokolni kezdett s a megijedt kollégák orvosért futottak. A megjelent orvos konstatálta, hogy a szerencsétlennek megcsorbult a pohara s az üvegcsérép a torkán akadt. Az orvos szerencsés kézzel fogott a műtéthez s rövid idő alatt kivette az üvegszilánkot. Az eset nem volt ugyan veszélyes, de azért a társaság tagjai nem kocintanak többé, sőt hajlandók volnának a kocintás ellen izgatni is.

— (**Csend.**) Pihen a kasza, vége a nagy munkának, végig a tarlókon kereszteltekbe rakva a learatott termés. Az aratás és a sztrájk elleni készülődés zaja elült már, csend van a vidéken, szorgosan készül a gazda a cséplésre. És a sztrájkból nem lett semmi, hiábavaló mind a nagy félelem és nagy előkészület, a félország csendőrségének mozgósítása. A pécsi szárny tolnamegyei őrseit is — mint annak idején részletesen közöltük — megkésztették, a sztrájkolni készülő aratók ellen. De a fényes patronokat meg sem mozgatták a börtáskában, ha itt-ott fel is tűnt a szuronycsillogás az aratók mögött, lövés zaja nem vegyült a kaszák pengésébe. E hét elején ki is üritették az őrseket a csendőrtől. Ismét helyreállott a régi rend és csend, a szárny magazinjában pedig újra elraktározzák a fényes töltényeket egy esztendőre — ha csak közbe nem lesz választás vagy valami más alkotmányos mozgalom.

— (**Árverés a zálogházban.**) A Zrinyi- és gyár-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházban folyó hó 28-án délután 2 órakor árverés tartatik, melyen a törvényben előirt határidőn túl meg nem hosszabbított arany, ezüst, ékszer és más zálogtárgyak nyilvánosan elárvereztetni fognak.

— (**A dob története.**) Erdekes adatokban írja le egy francia lap a dob történetét, a melyet már egy, Cybeléhez intézett görög himnuszban is emlitenek. Kétségtelen tehát, hogy a görögöknek, ugyszintén a hébereknek is voltak a dobhoz hasonló hang-

szereik. A francia hadseregben I. Ferenc idejében említik először. Minden ezer emberre jutott négy dobos és volt egész hadseregnek egy »főtamburja«. Már 1549-ben ismerték a »tambur majort«, kinek mindig az ezredes közelében kellett tartózkodnia, hogy parancsait kikiálthassa. Az ezred-dobos azonban még csak 1651-ben szerepel a hadseregben magasabb ranggal, mint a katonák, és 1775-ben alárendelték a klarinétosokat. Később a dobos tambour-general nevet is kapott és »bas doicier« lett, őrmesteri ranggal. 1790-ben az ezred-dobos kinevezése az ezredes jogai közé tartozott, ki erre a célra a legszebb, legférfiasabb megjelenésű embereket szemelte ki. A konzulátus és császárság idejében a dobos egyenruházata rendkívül diszes volt. 1831-ben katonailag szabályozták az ezred-dobos felszerelését, de még akkor is óriási összegek szerepeltek. Egyedül a kard 160 frankba került. Az a diszes bot, melyet az ezred-dobos a zenekar élén büszkén hordoz és melylyel a zene megkezdését és elhagyását jelzi, ezelőtt sokkal prózaibb hivatást teljesített, mert közönséges nádpálca alakjában a fegyelmezetlen zenészeket verte el a huszonötöt.

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be **SCHÖNWALD IMRE** ékszerész Pécsen Király-utca (Hattyu-épület.)

szolgálni kell a lovagnak egész erejével, mint a kor költője mondja:

Gott hat gehöhet und gebehret reine Frauen,
Dass man ihn wohl soll sprechen und dinen zu
aller zeit.
Der Welt Hort mit wonniglichen freuden liegt
An ihnen . . .

(Walter von der Vogelweide.)

És mégis én nem találom meg e fenségesnek nevezett lovagkorban az oly szépen megénekelt női dicsőséget és boldogságot. Hisz a nők épp udvarlók részéről valának kitéve elnyomatásnak, méltatlanságnak, hisz az nem is volt tisztességes lovag, ki legalább egyszer nem szöktetett meg egy asszonyt — tiszteletből. Az asszony volt a lovag eszményképe, de mindig másnak a neje volt az, a kit imádozt és elhódítani akart, míg saját feleségét várának zord falai közt őriztette — szintén szeretet és tiszteletből. Mily jó, hogy a lovagvárak falai nem tudnak beszélni, nem hallunk legalább az ott lefolyt paráználkodásról, házasságtörésről és viszályokról.

Férfiak és nők, mint barátok és apácák a kolostor és zárda falai mögé vonulnak vissza, hogy szinleg Istennek áldozzanak — mégis botrányos kihágások okozói — ekkép az egész lovagi intézményben is csak a középkori romantikának spiritualisztikus nő szolgálatát látom.

Nem szólok Róbert Károly udvaráról, hol a lejátszódt szerelmi kalandok éppen nem szolgálnak bizonyítékul a nő tisztelése és megbecsülése meliatt, de a mi történetünk is fényes, bár szomorú példát nyújt Zách Kláranak Erzsébet királyné tudtával Visegrád várában történt meggyalázásáról.

Avagy a »ius primae noctis« intézménye, mely néhány órával az esketés után a legvisszataszítóbb erköletelenség üszkét dobta a házasság szentsége által összekötött házaspár közé és a becsületes jobbágyság sok családját számtalan fattyuval bélyegezte meg, mely például állította a vadember elé az ártatlan még piruló leányt — a nő tisztelete mellett bizonyít? — Bizonyára nem!

Nem is tartott soká e kor és a lovagi intézmény bukásával a lovagrend helyébe mint annak jellemző vonása és maradéka, az udvariasság, jobban udvariaskodás (etiquette) lépett, mely szülte aztán a nőknél általánosan elterjedni kezdő testi és lelki bájakkal és előnyeikkel való türhetetlen kokettériát. Ez hozta összefüggésbe a lovagi kötelességeket az érzei szerelem bűbájával. A testi szépség bámulat tárgya lön és ennek tulságos bámulata általános kéjvágyat szült. A romlás alapja ezzel le lett téve. A nő, csak hogy szépségét megőrizhesse, vérfürdőket vesz, és halálra kinezta szolgáját, ha ez rosszul fésüli. Iszonyatos jeleneteket varázsolnak elő a nők. Lám Nápolyban a Bourbonok zsarnoksága kiált az égbe s a kéjvágyó királyné egyenként ütteti le a királyság legkiválóbb férfiainak fejét, — költöik ellenben ékes rigmusokban beszélnek a nőkről, énekelnek szerelemről, dicsérik a nő fenségét.

Nem szóltam még a magyar nőkről. Szándékosan hagytam ezt utoljára. Hadd legyen annál feltűnőbb a különbség.

A magyar nőnek helyzete a legrégebb időktől fogva olyan volt, hogy nem igen szolgáltatathatott alkalmat panaszsra. Házias foglalkozásáról tanuskodnak a mai napig

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július 24-én.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka a kormánypárti Gajdary Ödön volt, aki azt bizonygatja jobb ügyszó méltó buzgalommal, hogy Apponyi az egyházpolitikai javaslatoknál, a közigazgatás reformjánál, a Janszky-ügynél folyton és következetesen elutasította a kormány-párttal való közreműködést és közeledést. Az ellenzék még a holtakat sem kiméli, ha a kormány-pártot akarja ütni, főlemlíti példának a Bokross Elek gyászos esetét. Tisza István ellen valóságos inkompatibilitási hajszát indítottak s most a többség akarátának érvényesülése elé korlátokat emelnek. Vagy megszüntetik az erőszakosságokat, vagy a kormány kötelessége erősebb rendszabályokat alkalmazni. (Nagy zaj és vihar, mely percekig tartott.)

Hock János védelmébe veszi Apponyit és politikai magatartását. A kormány — úgy mond — átveszi az ellenzékétől az elveket, de nem vonja le a konzekvenciákat. Nálunk a pártok nem váltakoznak, csupán a kormányok. Az ellenzéknek nem kötelessége a kormányt támogatni elveinek keresztülvitelében, hanem megbuktatva a kormányt, arra kell minden erejét fordítania, hogy maga valósítsa meg elveit.

A jegyző ezután Bartha Ödönt hívja föl szólásra. Bartha kéri a Házat, hogy beszédét a hétfői ülésre halaszthassa, tekintettel az idő előrehaladottságára. Jobbról erősen ellenzik.

Justh Gyula egy ívet nyújt át az elnöknek, melyben az ellenzék névszerinti szavazást kér Bartha Ödön kérése tekintetében. Óriási vihar. A mamelukok tehetetlenségükben tombolnak és zajongva követelik, hogy Bartha most tartsa meg beszédét.

Berzevicz Albert alelnök, a szombati ülések rendszeres elnöke egy idő óta, gyorsan siet kimondani a határozatot, hogy a Ház beleegyezik a beszéd elhalasztásába.

Ezután a kérvényeket vették tárgyalás alá.

Sima Ferenc indítványozza, hogy a miniszterek a nekik kiosztott kérvények elintézési módjáról a Háznak jelentést tegyenek.

Bánffy b. és Lukács László miniszterek ellenzik az indítvány elfogadását, melyet aztán a többség szépecskén le is szavazott.

TÁVIRATOK.

— **Az erdélyrészi kathol. autonomia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az erdélyrészi kath. státus közgyűlése augusztus 20-án lesz Kolozsvárról, mely egyszersmind az autonomia ügyével is foglalkozik. Majláth gróf püspököt első elnöklése alkalmából Kolozsvár város közönsége ovációkban részesíti.

— **A kibékülés útján.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pulszky tegnapi ádáz beszéde dacára újra békés hangulatok kezdenek előtérbe nyomulni. Bánffy b. ugyanis érzi, hogy a talaj kiszalad lábai alól, és éppen ez okból pártja kebelében a klotürrel előhozakodni nem mer, mert leghivebb, általa teremtett korifeusain kívül ennek elfogadására nincs meg

a hangulat a pártban. Kénytelen tehát a békülést keresni, mert belátta, hogy Tiszák megbuktatására intrikálnak, midőn a kompromisszum ellen dolgoznak.

— **A bécsi kormány ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi községtanács minden vita nélkül, egyhangulag a legmélyebb fölháborodását fejezte ki az osztrák kormánynak a csehországi németek szabad véleménynyilvánítása elleni merényletért s főképp az égeri tüntetés elnyomásaért.

— **Uj földesur.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A zemplénmegyei nagymihályi ósregi Sztáray-féle birtokot és kastélyt Weisz Berthold állami szállító és orsz. képviselő megvásárolta.

— **A halálra ítélt öngyilkossági kísérlete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jáger Mari a halálos ítélet kihirdetése után öngyilkossági szándékkal két kiegyenesített hajtűt szúrt a hasába. Operációval eltávolították, hogy megmentésük az akasztófának.

— **Francia hajóraj német kikötőben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Faure elnök Oroszországból visszajövet nagy francia hajórajjal megjelenik a kielikötőben, mint Németország vendége.

— **A háboru után.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A török csapatok már megkezdették a kivonulást Theszaliából.

— **Beteg főpolgármester.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ráth Károly, Budapest főpolgármesterének állapota a legaggasztóbb.

— **Béke keleten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szultán irádéja tegnap jelent meg, a mely elvben elfogadja a hatalmak által ajánlott békefeltételeket.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 33 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 47 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 34 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1909. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „
Mohács	„	„ „ reggel	5 „ 35 „
„	„	„ „ d. e.	9 „ 49 „
„	„	„ „ d. u.	4 „ 20 „
„	„	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasice felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasice felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasice felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „ „	8 „ 01 „
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 23 „
Bécsből	909. sz.**)	személyv. „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u.	4 „ 10 „
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este	8 „ 5 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes „ „	7 „ 56 „
Broodról	1909. sz.	személy „ éjjel	11 „ 02 „
Mohácsról	„	„ „ reg.	8 „ 01 „
„	„	„ „ k. d. e.	11 „ 18 „
„	„	„ „ d. u.	5 „ 50 „
„	„	Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1897. évi július 24. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíthatnak.

Buza ó 9.—8.60; kétszeres ó 6.8)—6.60 roza ó 6.70—6.60; árpa ószi 4.20—4.—; tavaszi 6.20—6.—; zab tavaszi 5.50—5.40; búkköny.—; kukorica uj.—; kukorica ó 5.—4.80 széna 1.50—1.20; szalma 1.30—.

Kínaiat közép, mintegy 360 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3798. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajthatónak, Kobetics Ádám hg.-szőlősi lakos végrehajtást szenvedett ellen 76 frt 44 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő, Herczeg-Szöllős községben fekvő, a 272. sz. tjkvben felvett 10—16. sorsz. a. 1/4 telek és 249/b. sz. házra s a 788. sz. tjkvben foglalt közös legelőből B. 316. a. végrehajtást szenvedett nevében álló legelő-illetéssel együtt 1715 frtban, a hg.-szőlősi 1012. sz. tjkvben foglalt 1523/213/b. hrsz. ingatlanra 12 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi augusztus hó 21. napján d. e. 10 órakor Hg.-Szöllős községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 171 frt 50 krt, 1 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál, 1897. évi május hó 16. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljbiró.

BERGER-féle gyógy- KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva, Európa legtöbb államában fényes sikerrel alkalmaztatik

mindennemű bőrkütegek

ellen, nevezetesen idült pikkely-sömör, kossz és élődi kütegek, ugyancsak orr-rossaság, ótvár, fagydag, láb-izsadás, fej- és csakállkorpa ellen. A Berger-féle kátrányszappan tartalma a fa-kátránynak 40 %-át és minden egyéb, a kereskedelemben előforduló kátrányszappanoktól lényegesen különbözik. Osalások elkerülése végett határozottan Berger-féle kátrányszappan megrendelése s az ismert védjegyre való figyelmes-tetés kéri. Idült bőrbetegségeknél sikerrel alkalmaztatik a kátrányszappan helyett a

Berger-féle gyógy-kátrány-kénszappan.
Amely esetben ezek jobbnak találhatók, csak a Berger-féle kátrány-kénszappan kérendő; miután a külföldi utazatok hatás-talanságának bizonyulnak. A gyengébb kátrányszappan az

arcbőr tisztáltságszáj
eltávolítására, a gyermekeknek valamennyi fejbetegségei ellen felal-mulhatlan bőrtisztító mozdó és fürdőszappan mindennapi használatul szolgál a

Berger-féle glicerín-kátrányszappan
25% glicerín tartalommal és finom illattal.

Ara minden fajnak használati utasítással együtt 35 kr.
A többi Berger-féle szappanokból különösen kiemelendők: Benzoe-szappan a bőr simítására, berax-szappan pattanások ellen, oarbol-szappan a bőr simítására himlőhelyeknél és mint fertőtlenítő szappan, lothyl-szappan rheuma és arcvörösség ellen, szeplo-szappan igen hatóság, Tannin-szappan lábizsadás és hajkihullás ellen; fog-szappan a legjobb fogtisztító szer. A többi Berger-féle szappanokat illetőleg utalunk a rőpiratokra. Csak Berger-féle szappanokat kell kérni, miután számtalan hatástalan utazatok vannak. Gyár és főraktár: G. Hell & Comp. Troppau. Kérdésfeltevéssel a nemzeti gyógyszeriparban Bécsben 1883.

Kapható: minden pécsi és magyarországi gyógyszer-tárban.

Helyi, esetleg kerületi képviselősegeket

keres az

„Alianz“

élet- és járadék-biztosító részv. társ. nép-biztosítási osztálya, a legkedvezőbb feltételek mellett.

Budapest, Andrásy-ut 49.

528. szám.

1897. tkv.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradon, 1897. évi június hó 26-án. A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Egry Béla dr. ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak, özv. Batai Jánosné Fekete Margit szilágyi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 40 frt 15 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradon, 1897. évi június hó 26-án. A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.

fekvő, a szilágyi 35. sz. tkvbéli I. 1/4 telekből özv. Batai Jánosné Fekete Margitot illető részre 246 frt, továbbá a szilágyi 35. sz. tkvbéli II. 1/4 telekből ugyancsak özv. Batai Jánosné Fekete Margitot illető részre 224 frt, végül a szilágyi 339. sz. tkvbéli 42. hrsz. 66/a. sz. házra, még pedig ez utóbbi ingatlanra az 1881: LX. t. cz. 156. §-a alapján egészben 428 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi október hó 7. napján d. e. 10 órakor Szilágy községben, a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezői szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 24 frt 60 krt., illetőleg 22 frt 40 krt és 42 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 3. §-ban kijelölt ovedékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni — avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1897. évi június hó 26-án. A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.

Szikrai Odo kir. aljbíró helyett:

Schill

kir. járásbíró.

Legjobb szer poloskák, balhák, házi bogarak, moly, a házi állatokon lévő élősködők ellen stb. stb.

Zacherlin

Kitünő hatása. Ugy öl — mint semmi más

szer mindennemű férget és ennél fogva az egész világon híres és keresett. Ismertető jelei: 1) az elzárt üveg, 2) a „Zacherl“ név.

Kapható Pécsen:

Hirschler Mór
főraktár
Alt és Böhm
Berecz Károly
Clement Antal
Dobszay Antal
Eizer János
Gyimothy Gyula
Herdlein Lajos
Hollósi Adolf
Klobucsár Mihály
Karres & Geltsch
Lang Herman fia
Lehner János
Markus S.
Mautner Mór
Molnár János
Mitzky Mór
Póth Gábor
Praindl Gyula
Reeh Vilmos özv.
Reinfeld A.
ifj. Rézbányai János
Schäffer Adolf
Schäffer Andor
Sperl Vilmos
Spitzer Jakab
Spitzer Sándor fia
Spitzer R.
Wallerstein R. utóda
Weber Ferencz
Wertheimer Ch.

Pécs-Bányatelep:

Königstein M.
Gebhardt István

Bar.-Szabolcs:

Pollák Gábor

Bonyhád:

Ermel Adolf
Straicher Benjamin

Dombóvár:

Kacsokovics Jenő
Pauncz Adolf
Pauncz Samu és testv.
Schneckenberger Rob
Spitzer Imre
Burger Ede

Német-Bóly:

Kann Lipót.

Szigetvár:

Fried Dávid
Osesodál Gusztáv
Szalay József

Bar.-Szt.-Lőrincz:

Gebauer Tivadar
Engel Vilmos

Szulok:

Fried Zsigmond
Berger József.

Villányon:

Gyimothy Jákó.
Weingoldner Rudolf

Vörösmart:

Thury Dénes gyógyszer.